

ת"פ 20644/11/22 - מדינת ישראל נגד הישאם הואשלה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 20644-11-22 מדינת ישראל נ' הואשלה(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט אלון גביזון המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד מורן גז
נגד הנאשם		הישאם הואשלה ע"י ב"כ עוה"ד נטלי אוטן ואלעד אזולאי

גזר דין

האישום והסדר הטיעון:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות בנשק (החזקה) - עבירה לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**") ובעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, ביום 25.10.22 בשעות הבוקר, הנאשם החזיק ברשותו כלי נשק, תחמושת ואביזרים כמפורט להלן:

א. שני אקדחים מסוג יריחו ומחסניות תואמות. אחד האקדחים היה טעון ב - 15 כדורים 9 מ"מ.

ב. אקדח מסוג FM ומחסנית תואמת.

ג. אקדח מסוג ברטה ומחסנית תואמת שהכילה 8 כדורי 0.22 מ"מ.

(להלן כולם יחד: "**הנשק**").

את הנשק האמור החזיק הנאשם יחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה במדויק.

במועד הנ"ל, שוטרי משטרת ישראל וביניהם הכלבן עופר סיקולר (להלן: "**השוטר עופר**") הגיעו למתחם ביתו של הנאשם בפזורת מולדה (להלן: "**הבית**") שם הוא גר עם בני משפחה נוספים, וערכו חיפוש בבית ובחצר הסמוכה.

בשלב מסוים במהלך החיפוש, הנאשם נטל תיק גב ובו הנשק (להלן: "התיק"), החל בהימלטות אל מחוץ למתחם הבית, ורץ בשטח העפר.

השוטר עופר, אשר היה באותה העת בסמוך לגדר מחוץ לחצר, הבחין בנאשם והחל במרדף רגלי אחריו, תוך שהוא צועק לעברו "עצור משטרה" וכן צועק לעבר השוטרים הנוספים שהיו במקום "בריחה, בריחה", אך הנאשם המשיך לרוץ.

הנאשם זרק את התיק על הקרקע לאחר כ- 100 מטרים, אך המשיך בבריחה עוד כ- 40-50 מטרים, עד שנעצר על ידי שוטרים אחרים שהצטרפו למרדף. הנשק נתפס על ידי המשטרה.

במעשיו אלו, הנאשם החזיק נשק, אביזרי נשק ותחמושת בלא רשות על פי דין להחזקתם וכן עשה מעשה בכוונה להפריע לשוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק או להכשילו בכך.

3. הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה עונשית, וטרם גזירת עונשו הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן.

תסקיר שירות מבחן:

4. ביום 12.6.23 הגיש שירות המבחן תסקיר לעונש בעניינו של הנאשם, לפיו מדובר בצעיר בן 24 שנים, גרוש וטרם מעצרו התגורר בבית אביו בחורה ולסירוגין לן בבית אמו במולדה, בעל עסק לתיקון ומכירת טלפונים בחורה.

עוד צוין בתסקיר כי הנאשם גדל בסביבה שבה מקובל להחזיק בנשק, הבין את חומרת מעשיו במהלך מעצרו ומעוניין ללמוד דרכים שיסייעו לו להימנע ממעורבות חוזרת בפלילים. בין היתר הנאשם החל בהליך טיפולי במסגרת הכלא, השתלב בשתי קבוצות טיפוליות, קבוצה אחת התמקדה בכישורי חיים, וקבוצה שנייה התמקדה בהתמודדות בשעת לחץ. עוד עולה מהתסקיר כי ביקש לעבור לכלא חרמון כדי להשתלב בהליך טיפולי בתחום האלימות, מתוך הבנה כי התנהגותו בעבירה קשורה לאלימות. הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי טרם מעצרו נתן לגיטימציה להחזקת נשק, וכיום מבין שמדובר בחשיבה בעייתית.

שירות המבחן התרשם מבחור צעיר ונעדר עבר פלילי, אשר החל לבחון באופן ראשוני ביותר בבעייתיות בהתנהגותו העבריינית, בנטייתו לריצוי משפחתו ובדפוסי חשיבותו הבעייתיים.

חרף השתלבותו בהליך טיפולי במסגרת הכלא, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם והמליץ על ענישה מוחשית שתהווה גורם מרתיע ומציב גבול להישנות התנהגות עוברת חוק.

5. במסגרת הראיות לעונש העיד מטעם הנאשם מר יוסף הואשלה - שוטר בתחנת רהט מזה 18 שנים המכיר את הנאשם מאז ילדותו. העד העיד כי טרם האירוע היה הנאשם דוגמה לכלל הצעירים בשבת לאחר שפתח עסק עצמאי לממכר טלפונים. לדבריו הנאשם בנה את עצמו מגיל אפס כשהוא עובד וחוסך, והופתע מאד כאשר שמע על הסתבכותו של הנאשם בפלילים.

כמו כן במסגרת הראיות לעונש הגישה באת כוח הנאשם קלסר מסמכים (נ/1) הכולל את הנספחים א' -ד' (נספח א' - ידיעה מודיעינית, נספח ב' - הודעה של השוטר איתי מקרבי, נספח ג' - תלונה למח"ש ותכתובות בנושא ונספח ד' - מכתב קצינת אסירים בימ"ר שקמה).

6. **ב"כ המאשימה** טען בכתב ובעל פה, הפנה לערכים החברתיים המוגנים בהם פגע הנאשם ובכלל זה, הגנה על שלום הציבור ובטחונו ושמירה על גופו וחיייו של אדם. לדבריו הפגיעה בערכים המוגנים במקרה שבענייננו הינה גבוהה עד מאד. הנאשם לא החזיק באקדח אחד אלא בארבעה אקדחים תקינים מסוגים שונים ואף בתחמושת ובמחסניות. חומרה יתרה יש לתת לעובדה כי אחד האקדחים היה טעון וכל זאת לאור יום.

פוטנציאל הסיכון בנסיבות ביצוע העבירה על ידי הנאשם הינו גבוה מאד. מעבר לסיכון הגלום בהחזקת נשק כלפי הציבור כולו, הרי שהנאשם סיכן את בני משפחתו עת החזיק הנשק בבית וכאשר אחד האקדחים טעון.

נטען כי מדובר בעבירה שתוכננה, ועל כך ניתן ללמוד מהעובדה כי בזמן החיפוש שבוצע על ידי משטרת ישראל הנאשם נטל את התיק שהכיל את הנשק והחל לרוץ.

ב"כ המאשימה הפנה למדיניות הענישה בעבירות של החזקת נשק ולמגמת ההחמרה והפנה לפסיקה רלוונטית. כמו כן הפנה ב"כ המאשימה להנחית פרקליט המדינה, הנחיה מספר 9.16, שעניינה מדיניות ענישה בעבירות נשק ומטעני חבלה, ומטרתה העלאת רמת הענישה הנוהגת בעבירות הנשק השונות.

נטען כי בנסיבות ביצוע העבירה בענייננו, קשה למצוא נתון אחד שיש לייחס לו משקל ממשי לקולא. הנאשם אמנם נעדר עבר פלילי וקיבל אחריות על מעשיו אך שירות המבחן ציין בתסקיר כי מדובר בשלב של בחינה ראשונית מצדו של הנאשם והמליץ על ענישה מוחשית ומרתיעה.

ב"כ המאשימה עתר לקבוע מתחם ענישה בגין כלל מעשיו של הנאשם הנע בין 5 ל- 7.5 שנות מאסר. נטען כי עונשו של הנאשם צריך להימצא בחלק התחתון של מתחם הענישה אם כי לא בתחתית המתחם נוכח החשיבות שבהרתעת הרבים והעובדה שהכשיל שוטר במילוי תפקידו. המאשימה עתרה לגזור על הנאשם 5.5 שנות מאסר בפועל וזאת לצד ענישה נלווית.

7. **ב"כ הנאשם** טענה כי מאחר והעונש המקסימלי הקבוע בחוק בגין עבירת ההחזקה הוא 7 שנות מאסר, הרי שהמתחם אליו עתרה המאשימה אינו ברור ומחמיר. נטען כי העיקרון המנחה בתיקון 113 לחוק העונשין הינו עיקרון ההלימה המדגיש את הענישה אינדיבידואלית המחייבת להתחשב גם בנסיבות ביצוע העבירה.

עובדות כתב האישום המתוקן מצביעות על החזקה המוגבלת לאותו יום בלבד, וכי הנאשם החזיק בנשק יחד עם אחרים שזהותם ידועה למאשימה. מצופה היה מהרשות החוקרת כי תפעל כנדרש ותאתר זהותם של המחזיקים האחרים.

הנאשם נעדר עבר פלילי, עצור לראשונה בחייו וניכר שחל שינוי בעמדותיו שהיו תוצר של המנטליות והתרבות בה גדל. הנאשם נעדר דפוסים עבריינים מושרשים ולראיה מכתבה של קצינת האסירים מיום 15.6.23, המלמד שהנאשם החל בטיפול כבר בשלב מעצרו.

ב"כ הנאשם הפנתה להנחית פרקליט המדינה (נ/3) כשלשטתה נסיבות ביצוע העבירה בענייננו מקלות יותר נוכח ההחזקה הקצרה וביחד עם אחרים. לדבריה אין מדובר "בגיוון בנשקים" כדוגמת רימונים או נשקים ארוכים.

נטען כי העובדה שהנאשם לא החזיק את הנשקים ברכב הינה נסיבה לקולא, כמו גם העובדה שלא נעשה שימוש בנשקים ואין מדובר בעבירה עם קורבן ספציפי. לדבריה על בית המשפט להתחשב בהבעת החרטה של הנאשם ולקייח את האחריות מצדו. כמו כן נטען כי הנאשם הוכה במהלך האירוע על ידי אחד השוטרים.

ב"כ הנאשם הגישה קובץ פסיקה (נ/2) הכולל 30 פסקי דין, הוסיפה כי כלל הפסיקה שצרפה חמורה מענייני וכוללת עבירות חמורות יותר ובנסיבות קשות יותר, ועתרה למתחם עונש ראוי שנע בין 16 חודשים ל - 36 חודשי מאסר בפועל. ההגנה עתרה להסתפק במקרה שבפניי בעונש מאסר בפועל בן 16 חודשים, ולשיטתה ניתן לאזן הענישה בהטלת קנס משמעותי.

הנאשם אמר כי הוא מצטער על מה שעשה ומבקש הזדמנות. לדבריו התחיל לטפל בעצמו מהשורש, וזאת בהמשך להליך טיפולי בו החל בתקופת מעצרו.

דין והכרעה:

8. הנאשם חטא בעבירות בנשק (החזקה) עת החזיק 4 אקדחים, מחסניות ותחמושת תואמת (15 כדורי 9 מ"מ ו- 8 כדורי 0.22 מ"מ) ובעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו.

בהתאם לסעיף 40 ב לחוק העונשין, עקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה, ויש לבחון קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיה ובמידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

קביעת מתחם העונש ההולם:

9. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לסעיף 40 ג לחוק העונשין, יש לבחון את הערכים החברתיים שנפגעו מהעבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

10. קביעת מתחם העונש צריכה להיעשות גם בזיקה לענישה המרבית שקבע המחוקק, וכפי שקבע כבוד השופט שטיין בע"פ 147/21 מ"י נ' ירין ביטון (14.2.21):

"לזאת אוסיף, כי עונשי מאסר מרביים אינם באים לקבוע אך ורק את גבולה העליון של סמכות הענישה שבידי בתי המשפט. עונשים כאמור מבטאים את רמת הענישה הראויה במקרים החמורים ביותר של ביצוע העבירה שבה עסקינן, ומהם ניתן וראוי לגזור את מתחם העונשים עבור מקרים פחות חמורים....הקפדה על זיקה כאמור היא חלק מהבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, אשר נעשתה בגדרו של תיקון 113 לחוק העונשין ..."

הנאשם הורשע בעבירה של החזקת נשק שהעונש המרבי בצידה 7 שנות מאסר, ובעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו שהעונש המרבי בצידה 3 שנות מאסר. גזירת עונשו של הנאשם תעשה גם בזיקה עניינית לחומרת העבירות כפי שקבע המחוקק, תוך קביעת מתחם אחד לאירוע כולו.

11. בענייננו קביעת מתחם העונש ההולם צריך שתעשה לא רק בזיקה לעונש המרבי, אלא גם לעונשי המינימום הקבועים בחוק.

כידוע ביום 8.12.21 נכנס לתוקפו תיקון 140 לחוק העונשין הקובע כי בתקופה של שלוש שנים מיום פרסומה של הוראת השעה, לא יפחת עונשו של מי שהורשע בעבירות בנשק המפורטות בתיקון (עבירת ההחזקה בעניינו), מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה.

בית המשפט העליון עמד על כך שעונש המינימום הוא "בבחינת אינדיקציה לחומרה שמיוחסת לעבירה ולמידת הפגיעה בערכים המוגנים מחמת ביצועה, ומשכך, ראוי שתהיה לו השפעה גם על מתחם העונש ההולם" (ראה: עפ 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל (3.12.15); וע"פ 8045/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.11.2014)).

אעיר כי אף ביחס לעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו קבע המחוקק עונש מינימום אשר לא יפחת משבועיים ימים.

הערכים החברתיים שנפגעו:

12. הנאשם ביצע עבירת נשק חמורה ופגע בערכים המוגנים הכוללים שמירה על החיים ושלימות הגוף וכן פגע בערכים של ביטחון הציבור ושלוותו.

החזקת נשק שלא כדין מהווה סכנה שמא יעשה בו שימוש מכוון לפגיעה בגוף או ברכוש, וכחלק מביצוען של עבירות אחרות - פתרון סכסוכים באלימות, פעילות משפחות פשע, פעילות בעלת גוון לאומני (ראה אירועי שומר חומות בנגב) או חלילה פעולות טרור.

פוטנציאל הסכנה בביצוע עבירות בנשק קיים גם במקרה של שימוש בשוגג בנשק בין ע"י בוגר ובין על ידי קטין. בין קורבנות העבירה נמצאים עבריינים ואזרחים תמימים, גברים ונשים, מבוגרים וילדים.

עבירות בנשק ובכלל זה עבירת ההחזקה, הופכות את הציבור כולו לקורבן פוטנציאלי, ומכרסמות בתחושת הביטחון האישי.

הנאשם הורשע כאמור גם בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, ופגע בערך המוגן של שלטון החוק תוך שהוא קרא תגר על האחראים לאכיפתו.

בענייננו הנסיבות, עליהן אעמוד בהמשך, מצביעות כי פגיעתו של הנאשם בערכים לעיל הייתה משמעותית.

מדיניות הענישה הנוהגת:

13. בתי המשפט הדגישו את הצורך בהחמרת הענישה בעבירות הנשק השונות המסכנות את הציבור, פוגעות בשלוותו וקוטלות חיים. בית המשפט חי בתוך עמו, כואב את כאבו של הציבור ומצווה על החמרת הענישה.

מיגור התופעה, שהוכרה בשנים האחרונות כמכת מדינה, הינו אינטרס ציבורי חשוב והטלת עונשים חמורים ומרתיעים על עברייני נשק היא עיקר תרומתם של בתי המשפט למיגור התופעה. ראה לעניין זה ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון (14.2.21).

לעניין מגמת ההחמרה והיבט ההרתעה בפסיקה יפים הם דברי בית המשפט העליון בע"פ 2564/19 אזברגה נ' מדינת ישראל (18.7.2019):

"בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרתן הרבה של עבירות הנשק... הדבר חמור שבעתים במציאות הישראלית שבה נשק בלתי חוקי עשוי לשמש הן לפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני הן לפעילות עבריינית... לפיכך קיימת בפסיקה מגמת החמרה ברמת הענישה של המעורבים בעבירות נשק תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הנשקפת מהם, וזאת במטרה להרתיע את היחיד והרבים גם יחד מפני ביצוען...".

בזיקה לאמור לעיל, אדרש למדגם של הפסיקה הנוהגת, תוך שאציין כי בהבניית שיקול הדעת אין הכוונה

לעריכת ממוצע סטטיסטי של טווחי ענישה. קשת הענישה בפסיקה רחבה התלויה בנסיבותיו של המקרה הקונקרטי ובפרמטרים שונים, ובענייננו יש לבצע את ההבחנה הנדרשת לקולא ולחומרא:

א. בע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.22) התקבל ערעור המדינה על עונשו של נאשם כבן 27 שנים נעדר עבר פלילי, שהורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק שלא כדין (אקדח חצי אוטומט, מחסנית וכדורים) לצד עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וכניסה ושהייה בישראל בניגוד לחוק.

בית המשפט העליון קבע כי מתחם הענישה הראוי לנאשם בגיר בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריה (לצד עונשים נלווים בדמותם של מאסר מותנה וקנס) וקבע אמת מידה מנחה לפיה באין נסיבות מיוחדות לחומרא או לקולא, יהא זה סביר להטיל על נאשם כאמור עונש של 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל, והוסיף כי "**הענישה המחמירה והבלתי מתפשרת כאמור צריכה לחול ללא סייגים על כל נאשם בגיר באשר הוא... גם כאשר מדובר בעבריין צעיר שהסתבך לראשונה בפלילים ובקשתו לשיקום כנה... תקוותי היא כי אמות מידה אלה תנחנה את הערכאות הדיוניות באופן שיטתי, כך שמדיניות הענישה אשר נקוטה בידינו ביחס לעבירות נשק תיושם כהלכתה ובמלא עוצמתה**".

על הנאשם נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל בת"פ (מחוזי חיפה) 19130-12-21, ומשערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם נאשם, הועמד עונשו של הנאשם על **28 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ב. בע"פ 5813/21 מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל (31.5.22) נדחו שני ערעורים שהגישו הנאשמים אשר הורשעו על פי הודאתם בעבירת החזקת נשק. הנאשמים נתפסו על ידי שוטרים סמוך לגדר מערכת הביטחון באזור אום אל פחם כשהם מחזיקים בצוותא ושלא כדין ברובה ציד דו קני טעון בשני כדורים. עוד נמצאה ברכב חגורה ייעודית לתחמושת ובתוכה 17 כדורים המתאימים לרובה. בית המשפט בת"פ (מחוזי חיפה) 62613-06-19, קבע כי מתחם עונש הולם לשני הנאשמים נע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשים, לצד עונשים נלווים, והטיל על הנאשם 1, בעל עבר פלילי - **18 חודשי מאסר בפועל** ומאסר על תנאי, ועל הנאשם 2, בעל עבר פלילי - **21 חודשי מאסר בפועל** ומאסר על תנאי.

ג. ברע"פ 3355/22 עלאא סלאמה נ' מדינת ישראל (26.5.2022) נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק הדין בעפ"ג (מחוזי חיפה) 50840-03-22 בגדרו התקבל ערעור המאשימה על גז"ד בת"פ (שלום חדרה) 64632-08-21. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של החזקת נשק שלא כדין ובעבירה של תקיפת שוטר. הנאשם החזיק בחצר ביתו, לתקופה שאינה ידועה, שני תתי מקלע מאולתרים, מחסנית ריקה התואמת לתתי המקלע כאמור. במהלך חיפוש משטרתית שנערך בשטח ביתו של המבקש נמצאו הנשקים בחצר ובין בגדי אמו של הנאשם. נוכח קריאות הנאשם לאמו בכניסתו לשטח הבית, פעל אחד השוטרים במקום במטרה להרחיקו ואז תקף המבקש את השוטר, תוך שהוא גורם לשוטר חבלה ברכו. בית המשפט המחוזי אשר קיבל

ערעור המדינה על קולת העונש, קבע מתחם ענישה שנע בין 24 לבין 50 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. על הנאשם הוטלו **28 חודשי מאסר** בפועל לצד ענישה נלווית.

ד. בע"פ 761/07 מדינת ישראל נ' מיכאל אדרי (22.2.07) התקבל ערעור המדינה על קולת עונשו של נאשם אשר הורשע בעבירות של החזקת נשק שלא כדין והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשם נהג ברכבו ונעצר לבדיקה, בבדיקה נמצא מחזיק באקדח מחסנית ותחמושת שהוסתרו בגרב שהחזיק בתחתוניו ובנוסף הציג בפני השוטרים תעודת זהות של אחר במטרה להונות השוטרים. בית המשפט העליון החמיר בעונשו של הנאשם, בעל עבר פלילי והטיל עליו **24 חודשי מאסר בפועל** לצד מאסר מותנה.

ה. בת"פ (מחוזי חיפה) 17655-10-22 מדינת ישראל נ' חווא (12.6.23) הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות בנשק (החזקה). הנאשם החזיק אקדח טעון ומחסנית תואמת ובתוכה 6 כדורים במשך כשנה וחצי. הנאשם יצא מביתו בחיפה כשהוא מחזיק אקדח טעון במחסנית ובכדורים המוסתר בבגדיו. שוטרים שהיו בתצפית יזומה על הנאשם הבחינו בו וכשהבחין בהם החל לברוח ותוך כדי הימלטותו הוציא את האקדח והחזיקו בידו. הנאשם בעל עבר פלילי משמעותי. בית המשפט קבע מתחם ענישה הולם הנע בין 24 - 50 חודשי מאסר. והטיל על הנאשם **35 חודשי מאסר בפועל** לצד מאסר מותנה וקנס.

נסיבות ביצוע העבירות:

14. הנאשם החזיק שלא כדין, ביחד עם אחרים, ארבעה אקדחים תקינים ומסוגים שונים, מחסניות וכדורים, והגדיל לעשות כשאחד האקדחים אף היה טעון ומוכן לשימוש מידי, וכל זאת לאור היום וללא כל מורא מפני רשויות החוק.

לא ניתן להפריז במילים בדבר פוטנציאל הסכנה שבהחזקת ארבעה אקדחים, תקינים כולם, לצד מחסניות ותחמושת תואמת. העובדה שאין עסקינן בנשק ארוך כטענת הסנגורית, אינה הופכת את עבירת ההחזקה בענייננו לפחות חמורה.

כעולה מכתב האישום המתוקן, הנאשם החזיק את הנשק, לרבות האקדח הטעון, במתחם ביתו, תוך שהוא אדיש גם לשלום בני משפחתו ומסכנם.

פוטנציאל הסכנה בענייניו אף גבר כאשר הנאשם ניסה למלט, לא רק את עצמו, אלא גם את הנשק ולא נענה לקריאת השוטרים לעצור. ככל שהנאשם היה מצליח בבריחתו, הרי שהנשק היה ממשיך לסכן הציבור, "שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא כדין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד". ע"פ **7502/12 בסאם כוויס נ' מדינת ישראל (25.06.2013)**.

עובדות כתב האישום המתוקן אינן מבהירות את המניע להחזקת כמות כה גדולה של נשק על ידי הנאשם

(והאחרים), אך ניסיון החיים מלמדנו כי עבירת נשק אחת מובילה לעבירה אחרת, והחזקת נשק, בוודאי בכמות כזו, בעלת פוטנציאל לשמש למגוון של סוגי עבירות חמורות.

בנוסף לכך, הנאשם העמיד השוטרים בסכנת פליטת כדור עת במהלך הימלטותו זרק אקדח טעון שהיה בתיק. ניסיון ההימלטות כשבידו של הנאשם תיק עם נשק, יכול היה לגרום חלילה להתלקחות האירוע. פעולה שגרתית של חיפוש נשק לא חוקי, עלולה היתה להפוך במהרה לאירוע חמור יותר.

בעניין זה אוסיף כי טענת הסנגורית כי הנאשם הוכה על ידי אחד השוטרים נמצאת לפתחה של מח"ש, ועל כן איני נדרש לה. יחד עם זאת, ומבלי לקבוע עמדה ביחס לתלונה שהוגשה, ברי כי עבודת השוטרים בשטח אינה סטרילית ובריחת עבריין כשבידו אמל"ח יכול ותזמין שימוש בכוח כדי לעצרו.

בענייננו גם עבירת הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו נעשתה בנסיבות לחומרה, שכן הפרעה היתה ממשית ומתמשכת וכללה בריחה עם הנשק. הנאשם ניסה בכוונת מכוון להכשיל השוטרים במהלך ביצוע פעולה בעלת חשיבות עליונה - תפיסת נשק בלתי חוקי ושמירה על בטחון הציבור.

אינני מקבל את טענת הסנגורית כי העובדה שלא הוגש כתב אישום גם נגד אחיו של הנאשם הינה בבחינת נסיבה מקילה, שכן חזקה על המאשימה כי היתה פועלת גם נגד אחרים ככל שהיו בידיה חומרי חקירה המבססים סיכוי להרשעה. יתרה מזו, אין מקום לטענה זו של הסנגורית שכן היא עומדת בניגוד לסיפא של סעיף 1 לכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, לפיו " **...את הנשק האמור החזיק הנאשם יחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה**" (הדגשה אינה במקור-א.ג.).

15. אשר על כן, ולאחר שבחנתי הערכים המוגנים שנפגעו על ידי הנאשם ומידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירות, מדיניות הענישה הנוהגת (לצורך כך עיינתי גם בפסיקה אליה הפנו באי כוח הצדדים), וענישה המרבית והמזערית הקבועה בחוק, מצאתי כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות שביצע הנאשם, בנסיבות ביצוען, כולל מאסר בפועל הנע בין 54 לבין 72 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

16. מיגור תופעת הנשק הלא חוקי מחייבת גם פגיעה במוטיבציה הכלכלית שבבסיס עבירות מסוג זה. עבירות הנשק הפכו למקור הכנסה, ועל עברייני הנשק לדעת כי ייפגעו באופן משמעותי גם בכיסם. משעסקינן בעבירות המוגדרות כמכת מדינה, אין להסתפק רק ברכיבי ענישה של מאסרים ויש להשית על עברייני הנשק גם קנסות כספיים משמעותיים.

בענייננו לא הוצגו ראיות בדבר מצבו הכלכלי של הנאשם, אך מעובדת החזקת ארבעת האקדחים שמחירם בעולם הפשע גבוה, ובהיותו בעל עסק לתיקון וממכר טלפונים, ניתן ללמוד אודות מצבו הכלכלי.

על כן, מתחם העונש ההולם בגין העבירות שביצע הנאשם, בנסיבות ביצוען, כולל קנס הנע בין 15,000 ₪ ל - 30,000 ₪.

גזירת העונש:

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

הענישה הינה אינדיבידואלית, ובמסגרתה יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם צעיר יליד 1998, נעדר עבר פלילי ונמצא במעצר מיום 25.10.22. לצד זאת, אבהיר כי גיל צעיר והעדר עבר נקי אין בהם כדי למנוע ענישה ממושכת מאחורי סורג ובריה, שכן עבירות הנשק הפכו לרעה חולה גם אצל צעירים בנגב הנחשבים כ"נורמטיביים".

לקולת הנאשם נתתי דעתי גם להודאתו, לחרטה שהביע ולחיסכון בזמנו של בית המשפט. עד למעצרו היה הנאשם עצמאי ובעל עסק לממגר ולתיקון טלפונים, ובהתאם לדברי העד יוסף הואשלה "**היה דוגמה לכל הצעירים בשבט**". כמו כן נתתי דעתי לכך כי הנאשם לקח חלק בקבוצה ראשונית של כישורי חיים בימ"ר שקמה (1/נ-1 נספח ד').

18. בגדרי שיקולי הענישה בתוך המתחם נתתי משקל גם להרתעת היחיד.

שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, אלא המליץ על ענישה מוחשית שתהווה גורם מרתיע ומציב גבול להישנות התנהגות עוברת חוק. המלצת שירות המבחן ניתנה בשים לב לכך שהנאשם החל לבחון באופן ראשוני **ביותר** בבעייתיות בהתנהגותו העבריינית, בנטייתו לריצוי משפחתו ובדפוסי חשיבתו הבעייתיים.

מצאתי כי החרטה שהביע הנאשם ובחינתו הראשונית את דפוסי התנהגותו העבריינית, אין בהן די כדי להרתיע מפני הישנות ביצוען של עבירות דומות, קל וחומר בסביבה ובתרבות בהן גדל כנטען על ידי הסנגורית (עמ' 13 שורות 14-15 לפרוטוקול מיום 19.6.23).

תעוזתו של הנאשם ואדישותו לחיי אדם מחייבים את הרתעתו בענישה משמעותית מאחורי סורג ובריה.

19. בהמשך לציוויו של בית המשפט העליון להחמיר בענישה בעבירות הנשק וזעקת הציבור המדמם, תרתי משמע, אני נותן משקל להרתעת הרבים בגדר שיקולי הענישה בתוך המתחם.

הנאשם חטא בעבירת החזקת נשק, ומשקל הנסיבות האישיות פוחת למול יתר שיקולי הענישה ובכללן גמול והתרעה. הבכורה ניתנת לשיקום המרחב הציבורי בעבירות הנשק, וזאת גם על פני שיקולי היחיד, שכן "**בית**

משפט שמקל בעונשו של עבריין נשק מכביד על החברה שנאלצת להגן על עצמה - על בניה ובנותיה - מעברייני נשק". ע"פ 5602/22, מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.22).

20. עבירת החזקת הנשק הינה חוליה הכרחית בשרשרת עבירות הנשק. קטיעתה של חוליה זו תקטין באופן משמעותי את עבירות הנשק האחרות. על בית המשפט להעביר מסר נוקב לציבור, כי המחזיק בנשק בלתי חוקי ירצה מאסר ממשי וממושך מאחורי סורג וברית, וזאת למען יראו ויראו.

"...ידע כל מי שמחזיק בנשקבלתי חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבחינת 'אם מחזיקים -למאסר נשלחים' ". ע"פ 2482/22 מ"י נ'קדורה (14.4.2022).

21. נזכור כי הנאשם הורשע גם בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וכאמור נסיבות ביצוע העבירה הן לחומרה. על בית המשפט להשמיע את קולו גם בעניין זה ולהרתיע הרבים לבל יכשילו השוטרים אשר עושים ימים ולילות, שבתות וחגים, למען בטחון הציבור ושלומו.

תפיסת נשקים במרחקי הנגב הגדולים הינה משימה מורכבת הכרוכה בתשומות רבות של משטרת ישראל ובעשייה סזיפית של שוטריה. אין להשלים עם מציאות שבה עבריינים, כל שכן עברייני נשק, יכשילו שוטרים בתפקידם המסוכן והקשה ממילא. ענישה מתאימה גם בעניין זה תגביר המשילות בדרום ובנגב בפרט.

22. **טרם סיום** אדרש לפסיקה הרבה שצירפה ההגנה שלשיטתה מחייבת ענישה מקלה עם הנאשם.

הפסיקה הקיימת אינה חזות הכל אלא שיקול אחד מבין מכלול השיקולים שעל בית המשפט לשיקול כדי להגיע לתוצאה הראויה. ראה ת"פ (מחוזי באר שבע) 72031-02-19 (31.12.19) והאזכורים המופיעים שם.

כפי שצינתי בת"פ (מחוזי באר שבע) 2476-07-22 (01.05.23), אל לבית המשפט להיות כבול לענישה הנהוגה אם הוא סבור כי יש להחמירה עת עסקין בעבירות שהוכרזו כמכת מדינה וטרם פחתו, קל וחומר שעסקין בנסיבות בעלות חומרה יתרה כבענייננו.

מספר הנרצחים בחברה הערבית מאז תחילת השנה, אשר לדאבון הלב כולל גם נשים וילדים, מלמד כי מגמת החמרה בענישה הקיימת טרם נתנה את אותותיה, ועל כן יש להמשיך במגמה זו, ואף ביתר שאת.

23. סוף דבר, מכל הקובץ לעיל, ולאחר איזון בין השיקולים השונים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 58 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו, שהנאשם לא יעבור עבירות בנשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין על חלופותיו השונות.

ג. 10 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שנתיים מיום שחרורו, שהנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

ד. קנס כספי בסך ₪ 20,000 או שלושה חודשי מאסר תחתיו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 10.2.24.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ג, 10 יולי 2023, במעמד הצדדים.